

Nr 193.

Ankom till riksdagens kansli den 8 juni 1920 kl. 3 e. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion om skadestånd åt av en förlupen kula under fältskjutning med norra skånska infanteriregementet dödade Hans Peter Hansens änka och dotter.

(1:a avd.)

I en inom andra kammaren av herr *F. S. H. Lagerkvist* väckt motion (nr 223), vilken hänvisats till förberedande behandling av statsutskottet, har hemställts, att riksdagen måtte åt danske undersåten Hans Peter Hansens efterlevande änka bevilja en skadeståndersättning av 3,300 kronor samt åt dottern en skadeståndersättning av 340 kronor.

Till stöd för sin framställning har motionären anfört följande:

»Under fältskjutning med kungl. norra skånska infanteriregementets åttonde kompani den 7 juli 1914, anordnad å husarbanan vid det s. k. Horskärret, blev danske undersåten, vagnsmörjaren Hans Peter Hansen från Köpenhamn, träffad av en förlupen kula med påföljd, att han, efter undergången operation, avled av skottskadan den 11 i samma månad.

Vid i anledning därav hållen krigsrätt den 23 juli 1914 blev tillfullo utrett, att förenämnde Hansen vid olyckstillfället befann sig å för allmänheten upplåten plats, varifrån utsatta varningssignaler ej voro synliga, att ingen person kunnat för olyckshändelsen i fråga ställas till ansvar, men att intet tvivel rådde därom, att ej skottet lossats av någon i fältskjutningen deltagande, varvid Hansens efterlevande förbehöllo sig rätt, att framdeles göra anspråk på ersättning i form av årligt underhåll till belopp som ej vid rättegångstillfället kunde preciseras.

Senare har Hansens efterlevande hustru och dotter begärt pension eller understöd från svenska staten, därvid arméförvaltningens civila de-

partement tillstyrkte ett skadeståndsbelopp av 3,800 kronor för änkan och 540 kronor för dottern. Enligt brev den 17 mars 1916 till arméförvaltningen beviljade emellertid Kungl. Maj:t (i lantförvarsdepartementet) endast 500 kronor till änkan och 200 kronor till dottern.

Då sistnämnda belopp icke i någon mån kan anses utgöra skäligt skadestånd och det bör vara svenska staten angeläget, att, med hänsyn till de säregna omständigheter, varunder ett grannlands undersåte utan eget förvållande förolyckats i vårt land, söka på ett värdigt sätt mildra olyckans omfattning för de efterlevande, synes mig synnerligen starka skäl för att förbemälda H. P. Hansens änka och dotter tillerkännas skadeståndsersättning till belopp, motsvarande skillnaden mellan redan utbetalda skadeståndsbelopp och de av arméförvaltningens civila departement tillstyrkta beloppen, av 3,800 respektive 540 kronor.»

*Utskottets
yttrande.*

Utskottet har tagit del av de handlingar, som legat till grund för Kungl. Maj:ts av motionären omförmälda beslut den 17 mars 1916.

Då utskottet anser, att starka billighetsskäl tala för ett tillerkännande åt änkan Hansen och hennes dotter av de utav arméförvaltningens civila departement tillstyrkta beloppen, respektive 3,800 och 540 kronor, synes det utskottet önskvärt, att ersättningsfrågan upptages till förnyad prövning. Utskottet har därvid ansett sig böra ställa för ändamålet erforderliga medel, 3,640 kronor till Kungl. Maj:ts förfogande.

Utskottet hemställer,

att riksdagen må för beredande av ersättning åt genom olyckshändelse omkomne danske undersåten Hans Peter Hansens efterlevande änka och dotter efter Kungl. Maj:ts närmare beprövande under fjärde huvudtiteln å tilläggsstat för år 1920 bevilja ett förslagsanslag, högst, 3,640 kronor.

Stockholm den 8 juni 1920.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Närvarande: Se under utlåtandet nr 192.